

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 6419

Doknr.
368452

Dato
03-10-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 5. september 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 380 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 380:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeriet konkret tog, da Ankestyrelsens undersøgelse fra 2011 gjorde det klart, at kommunerne i 65 pct. af sagerne om flytning eller hjemgivelse af anbragte børn undlod at holde de lovpligtige samtaler med børnene, inden der blev truffet afgørelse i sagerne? Hvordan har det daværende ressourceministerium konkret reageret på sin viden fra denne undersøgelse, og hvilke konsekvenser har det fået for de kommuner, der som undersøgelsen viste, ikke har gennemført de lovpligtige børnesamtaler? Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 1. september 2016 om Rigsrevisionens beretning (21/2015) vedr. indsatsen over for anbragte børn, jf. SOU alm. del – samrådsspørgsmål P og Q.”

Svar:

Ankestyrelsens praksisundersøgelser er stikprøveundersøgelser af kommunale afgørelser og konkret sagsbehandling inden for et bestemt tema og omfatter et begrænset antal sager, som ikke har været anket til og/eller behandlet i det administrative klagesystem. Den omtalte undersøgelse omhandlede i alt 81 sager fra 16 kommuner, hvor der var truffet afgørelse om flytning eller hjemgivelse af unge over 12 år i perioden 1. januar 2010 til 1. marts 2011.

Når Ankestyrelsen har gennemført en praksisundersøgelse, skal kommunalbestyrelserne i de kommuner, der har deltaget i undersøgelsen, have forelagt og drøftet undersøgelsen af kommunens praksis på området på et møde. Det sker for at sikre, at kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune får kendskab til problemer og uregelmæssigheder i kommunens praksis, da det er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre overholdelsen af den gældende lovgivning. Det er således op til den enkelte kommunalbestyrelse at tage stilling til, hvilke initiativer man lokalt vil iværksætte på baggrund af resultaterne af en praksisundersøgelse, eller om undersøgelsen skal have konsekvenser i forhold til forvaltningen.

Med virkning fra 1. januar 2010 blev der desuden fastsat udtrykkelige regler i retssikkerhedsloven om, at Ankestyrelsen også kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere Ankestyrelsen om kommunalbestyrelsens behandling af undersøgelsen og herunder om, hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til i kommunen. Baggrunden for ændringen af reglerne var et ønske om at understrege vigtigheden af, at de berørte kommunalbestyrelser i rimelig tid efter en praksisundersøgelse forholder sig til de problemer, undersøgelsen kan have påpeget.

Den viden, som bl.a. praksisundersøgelser og øvrige undersøgelser har givet ministeriet, har løbende givet anledning til at iværksætte relevante politiske initiativer på om-

rådet. Som eksempel kan nævnes, at der med satspuljeaftalen for 2012 bl.a. blev afsat midler til at styrke reglerne om handleplaner for unge, til børn og unges partstatus i klagesager, og til at styrke Folketingets Ombudsmand og Børnerådets talsmandsfunktion. Med Overgrebspakken i satspuljeaftalen for 2013 blev der desuden afsat midler til at styrke Task Forcen på børneområdet og til at permanentgøre det kommunale ledernetværk, ligesom serviceloven blev ændret i forhold til reglerne om børnesamtale og behandling af underretninger.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann